

Mihaela Hojnik

Pesmi

V HODNIKU

O vsem tem niti sledu
v vajini krvi.
Gladko in temno,
nikjer se ni treba preriniti,
povzpeti, izogniti
ali zaobiti.
Tu taca ne obstane v zraku
za hip. Previdno.

Vse je gluho in brez vonjev.
Kot neskončen padec.

RIBA

Otrplo srdito oko
zre mimo vaju.
S krepplji v sluz
in z zobmi v hladne luskinge.

Drsi v nerodnem begu z vajinih kreppljev.

Škrge odpre in cmokne
v znak vdaje.

V MOJEM NAROČJU

Krempnji bodejo v tkanino,
hrbtenica popušča,
mehčajo se sklepi.

Moje naročje je toplo
in predpasnik diši
po pravkar pripravljeni jedi.

Prijazno izmenjavamo vonje.

POLETNI DAN NA TRAVNIKU

Trebuh vlečeta nizko
skozi goste sokove.
Sonce se hlastno zaliže
v vajino dlako.
Zvoki sršijo tilnik.

Doma počasi z jezikom
po kožuhi
še enkrat pretečeta travnik.

O SVETU ZUNAJ

Tam sega skoraj vse čez glavo.
Vonji v težkih, napetih mehurjih
udarjajo v smrček,
na dlako se lepijo.

V opno ušes
brlizga,
da živčno utripa.
Peče v čeljusti.

LET PTICE MIMO OKNA

S krilom oplazi šipo,
da vaju od sle zaboli
v srpastem loku kremljev.

Zobje šklepetajo,
ušesa tesno ob glavi
uganejo smer šelestenja.

Sanjata,
kako kljun še zadnjič pikne v tla,
o hrskanju perja
pod neučakanimi zobmi.

HREPENENJE PO MAČKI

Nenadoma se zapodi
skozi drobovje
oster trepet,
da z dvignjenim repom
zatavaš ob steni.
Hripavo krikneš,
kot da si se zagrizel
v tilnik samice.

GOSPODARIČIN COPAT

S smrčkom po robu
in dol v razhojeno dno.
V šivih diši po domače.
Na brkih in dlaki
vonj copat
si neseta pomirjena na ležišče.

JUTRO

V porcelanasto skledico
 kapne jutro
 in curek mleka
 ga pljuska čez rob.

Kuhinja krmežljivo prisluhne
 vajinemu srebanju.

Mlečno roso s smrčka
 utrneti s tačko.

IGRE Z BRATOM

Zvrnjen na bok
 čakaš,
 da se vrže na tvoj napeti trebuh.
 Z zadnjima tacama
 ga prestrežeš.
 Z zobmi ob njegovem vratu
 počakaš,
 da se tiger potuhne v mačko.